

Rüya Deniz Demir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Rüya Deniz Demir (1981 -)

1981 yılı Ocak ayının son haftası dünyaya geldim. Çocukken çok konuşmayı, her şeyi öğrenmeyi ve pekiştirmeyi amaç edinmişimdir. 9 yaşında başladım şiir yazmaya. O gün bugündür aşk kıvamında biraz tutku, biraz ateşle yaklaştım şiire; hayata ise şiirle.

18 yaşında lise biter bitmez tiyatroya başladım. 2 yıl boyunca çeşitli illerde, değişik oyunlarda görev aldım. Daha sonraları ise insanların duyarsızlığı yüzünden tiyatrodan ayrıldım.

20 yaşında bir kitap teklifi aldım fakat vaktim olmadığı, vatan borcumu ödemem gerektiği için bunu erteledim. Asker dönüşü ise bu teklifi kaçırmıştım.

6 ay önce ise kitabımı yayınladım.

Nefes aldığım her an yeni eserler için varolacağım...

Eserleri:

Cam Kadar İnce Kırılgan (2001 - 2005 arası yazılmış şiir ve denemeler)

Bestelerimden bir kaçı:

Deniz Hasret (1999) , Deniz Feneri (2001) , Gözlerime Bak (2004) ,Yağmur (2005) ,Ankara(2005) ,Yağmur Perisi (2005)

Ankara

Yalan bu inanma
Çocuklar koşacak bir gün
Yorgun ıslak sokaklarında

Ey sevgili Ankara
Sıkı tut kendini ağlama
Yalan söyledim sana
Ne olur beni bağışla

Yalan bu inanma
Gidenler dönecek bir gün
Sessiz sakin sokaklarına

Ey sevgili Ankara
Kendini yollara bağlama
Gidenler dönmüyorlar
Sen onları da bağışla

Rüya Deniz Demir

Anlatır Mısın?

Anlatır mısın gözlerime bakarak
Sevginin ve sevilmenin azizliğini
Ağlamadan dinler misin
Sevgimin yüksek mertebede anlamını
Yoksa ağlar mısın gecelerin karanlığında
Ya da ellerimi tutup meydan okumak var karanlığa
Geceler şiir gölgesinde bir aşk masalı
Ellerin tövbekar birer katil
Bir aşkı hırpalarcasına öldürerek
Öldürerek sevdiğin herşeyi
Yeniden bir zamanlar sevdiğine koşar mısın
Ya da ağla**** utancın cenazesinde
Sevgilim sevdiğini anlatır mısın? ? ?

Yoksa çekip gider misin bilmediklerime
Yoksa hıçkırır mısın ağlamanın gölgesinde
Yoksa dönüp bir daha gitmemesine
Ağlamayı terkedip güler misin benimle
Gülmenin anlamını öğretir misin yine
Aşkı bana
Anlatır mısın?

Rüya Deniz Demir

Başlık Yok Bu Defa

Lüzumsuz işler vekiliyim
biraz melankoli

Ellerimi cebime sokup
Sessizce dolaştım durdum...

Islanan saçlarım değil
Gözlerimdi belki
usanmadan seni seviyordum
Doyasıya senin için türkü söylüyordum
Sessizliği içime gömüp
Sesli sesli ağlıyordum...

Saçlarım birbirine karışmış
Islanmışım, yorulmuşum
Umrumda mı
Sevda beni can damarımdan vurmuş
Bana oyun oynamış zaman
Takmak yok kafaya bu defa
İhanet etmek yok zamana
İhanet etmeden yalnızlığıma
Öyle tek başıma sokakları kuşatmışım
Saçlarım kumral
Gözlerim elaymış
Kime ne ki gece yarısı
Ben senin için ağlamışım...

Utanmadan ağlamışım
Sararmışım, solmuşum
Nisana tutulmuşum
Sana vurulmuşum
Ellerim üşümüş
Ceplerime sokmuşum...

Ağlamışım
Gözlerimin altı ıslaktı uyandığımda
Ellerim üşüyordu yine
Rüyalara satılmışım dün gece
Ben rüyada Rüya bende
Ben bir garip Rüya Denizi'nde...

Rüya Deniz Demir

Belki...

Görmedim
Belki de görmek istemedim
Seni başkasının ellerinde
Bu yüzden kahrettim ya dünyaya
Görmemek üzere bir daha asla
Yüreğim kanamasını göze aldım
Ellerimi avuçlarımı yüreğimi kanattım
Öyle küstüm dünyaya
Ağlamamak için belki
Öyle sustum sonsuza...

Bilmedim
Belki bilemedim neden ağladığımı
Çözemedim hiçbir zaman olayı
Hiçbir zaman anlamadım nedenini
Neden bu dünyaya geldik
Neden gideceğiz vademiz dolunca
Neden ellerimiz yanacak
Altı üstü bir gönül çaldık diye mi?

Sormadım
Belki sormayı beceremedim
Belki de yandı dilim soracağım anda
Sonradan sustum da
Anlatamadım derdimi sana
Öylece kalakaldım ellerin ellerimde
Ağzım bir karış açık
Bir yüzüne bakıyorum
Bir gökyüzünü dinliyorum...

Ağlamadım
Belki göz yaşım kalmadı ağlamaya
Bunca derdin sıkıntının ardından
Patlarcasına istedim ağlamayı
O kadar doldu yüreğim acıyla
Belki de beceremedim ağlamayı
Sorma...

Yine susarım biraz sonra
Biter göz yaşı romansım
Şusar belki düşlerim
Öylece yarım kalırken hislerim
Sen de bu şiir gibi
Hayatımın bir kenarına atarsın kendini
Yerini bildiğim
Dokunmayı bilemediğim...

Rüya Deniz Demir

Ben Bu Şiiri...

Bu şiiri
İşte o yokluğunda yazdığım
Her şeyi bitiren bir sözün ardından
Her sokak arasında biraz daha dolandıran
Biraz daha sancıtan biraz daha ağrıtan
Her an yokluğunda biraz daha öldüren...

Ben bu şiiri yokluğunda yazdım sana
Öykülerin ardından baktım mutluluğa
Kara bir çalının yaprakları arasından
Çoğu zaman bağırarak istedim
Haykırmak sesimi ölesiye
Ama çıkmadan tek bir damla nefesim...

Bu şiiri
Lanet olası o yokluğunda
Bağıra çağıra yazmak istedim
Her an düşündüğümde
Her dilimin dolaşmasında adına
Her sözcükte bir sus işaretiyle...

Nefesin daralması kadar acıtan
Anneden kopan çocuk kadar sancıtan
İçini acı bir ürpertiyle dolduran
Her şeyi anlamsız kılan o gidişinin ardından
Her şeyi siyah beyazlarla çarpan
O heybetli tükenişinin ardından...

Bu şiiri
Hani giderken söylediğin hoşçakalın
Giderken verdiği son ateşli öpücüğün
Susarken yitirdiğim o kısacık gençliğimin
Hatıralarımın arasından yazdım...

Sana değin varan yollar
Sana gelmeye tükenen yıldızlar
Alevlenmiş bitmiş küller
Şusuşan yakamozlar kadar yakın
Ölümler kadar sessizdi gece
Ben bu şiiri yazdım
Sana yazdım
Yalnızlığımın şerefine...

Şimdi susuyorum ulan şerefsizliğine
Susuyorum işte göz göre göre
Sıra bende gel al beni ulan
Hıçkırıklarımın arasında
Delikanlılıkta bu mezbele
Gel gel de yitirdiğim tebessümü al avuçlarımdan
Gel de yitirdiğim anlayışı ver
Anne sıcaklığında sarıl hadi
Hadi dindir göz yaşımı

Bir mendil kuruluşunda...

Bu şiiri
Sesim kısıldığında yazdım
Her meydanda sesim duyulsun
Her sözcükte biraz daha düğümlensin
Boğazınız kurusun
İçiniz titresin istedim
Bitik artık her şey ne de olsa...

Hadi diyorum ölüm
Hadi gel al benim şerefsizim
Al bu canımı diyorum
Bir kez olsun ulan
Bir kez olsun delikanlı ol diyorum
Kancıkların şahısın
Bitişlerin başlangıcısın
Gel al
Gel...

Bu şiiri şana susamışlığında yazdım
Kahpeliğine kahrettim
Gecelere susadım
Uykulara yıkıldım
Ölümüne dağıldım
Mertlik nedir bilir misin
Gel al canımı da
Gel al canım öğretem hele sana...

Bu şiiri çırpınan kanatların
Ölümsenmiş sevdaların
İçsenmiş duyguların anısına
Bir dağ gibi yüreğe yazıyorum
Elveda diyorum
Elveda sevgi sana da
Yitirilen her şeyin anısına...

Rüya Deniz Demir

Ben mi?

Evet ben...
Bir gün dirileceğim öldüğüm yerde
Aynı otogarda yeniden kalkacağım
Yeniden ayağa düştüğüm yerde
Hani sessiz sedasız gözyaşlarımı
Kalbime gömdüğüm ve sesimi
Hıçkırıklarına bağladığım yerde...

Sen bilmeyeceksin
ben yeniden dirileceğim
Öldüğüm yerde kopacak
Hasret denen fırtınam
Yineden, yeniden
Sen yine bilmeyeceksin...

Evet ben,
Uğruna ölen ben
Şenin için değil kendim için dirileceğim
Öldüğüm yerde, aynı otogarda
Sessiz sakın, çocukça öldüğüm yerde
Sen bilmeyeceksin
Ben yeniden dirileceğim
Yineden seni sevceğim gizlice
Ayrılık rüzgarının estiği yerde...

Evet ben,
Seni sevmek için sevmeyeceğim seni
Sana sarılmak için sevmeyeceğim bu sefer
Seni öpmek için değil
Yalnızca yarım kalan rüyam için seveceğim seni
Sonra,
Seni beni sensiz gömdüğün yere
Seni bensiz gömmek için seveceğim...
Sonra sana yeniden döneceğim...

Evet ben,
Sana kavuşmak için değil
Geri dönmeyi öğretmek için döneceğim
Ve sonra yine arkama bakmadan gideceğim
Seni beni sensiz gömdüğün yere
Son bir kez daha bakacağım bensiz gömdüğüm
Dünyanın en güzel sevdasına
Doyamamaktan değil
Ayrılırken gözlerimdeki ifadeyi gör diye
İçin acısın diye...

Evet ben,
Seni bensiz son defa gömüyorum şimdi
Beni sensiz ilk gömdüğün yere
Ve sessizce gidiyorum
Sessizce gidiyorsan sebebi sensin
Seni acıtmamak için...

Sırf yine de ağlamanın ne demek olduğunu öğrenme diye...

Evet ben,
Kendimi senden millerce uzađa gömüp
Sessizce ölüyorum son defa
Kendimi bensiz son öleceđim yere gömüyorum...
Harcıyorum kendimi
Sırf sensiz yapamadığım için
Sana dönmeye cesaret edemediđim için...

Rüya Deniz Demir

Bir Mektup Kadar...

Bir mektup kadar yakın
Ve bir ayrılık kadar uzak
Bir güneş kadar sıcak hatta
Hatta bir o kadar ağlamaklı
Yağmur kadar gözlerim...

Bir mektup kadar uzak
Belki bir ayrılık kadar yakın
Zamansız sevişmelerin
Vazgeçilmez hasadında
Sevdaya yazılan bir şiir gibisin
Bir şarkı gibi belki dudaklarımda...

Bir mektup kadar ağlamaklı
Bir gözyaşı gibi iz bırakmış kağıtlara
Belki bir öpücük kondurulmuş ucuna
Rujunun lekesi bulaşmış gibi dudaklarıma
Belki bir o kadar ısrarlı...

Unut gitsin diyeceğim yanlış anlayacaksın
Oysa ki vazgeçemem senden bilirsin
Her şeyde sen varsın
Kalbimin her bir köşesinde
Ağlamaklı, sevgi dolu, ısrarlı...

Bir mektup kadar yazılmış
Bir sevda kadar silinmez
Bir aşk kadar taşkın ve coşkun
Öyle sevgi dolu
Öyle sarmaşık
Belki bir o kadar ayrılmazımsı...

Bildiğin gibi
Mektuplar asla atılmaz
Sen atılmayacak bir mektupsun
İçimde asla solmayacak
Öpücüklerinin izi dudaklarımdan
Bakışların gözlerimden asla silinmeyecek...

Rüya Deniz Demir

Bu Benim Bilinmezim

Sen sıcacık bakışlarınla sararken içimi
Ben usulca yürüyordum bilinmezliğin
Sessiz, soğuk, ürkünç ve hatta sarhoş ama
Yeni de ölümüne çekici gelen bu tuhaf yolculuğuna
Her ne kadar korkak olsam da tüm cesaretim
Bilinmezliğin kollarına attırıyordu
Ürkek ve garip edenimi; yüreğim sende...

Tüm düşlerim sana aitti ve içimde
Senin tüm şarkılarınla yazılmış bir duvar
Her bir köşesinde 'Seni Seviyorum' yazıyor
Ben her bir köşesinde üşüyorum
Tuhaf bilinmezliğin
Karşımda senin yazdıkların var, resimlerin
Bakıyorum ben, sadece bakıyor
Ve bilinmezliğin içinde bedenim
Sessiz, ürkek, çaresiz üşüyor; düşüyor...

Bir tuhaf şarkı gibisin dilimin ucunda
Ben söylüyorum, ama ne anlama geliyor
Bilmiyorum, sözleri hangi aşkı
Hangi sevgiyi anlatıyor anlamıyorum
Ama bana bilinmezliğin şarkısında
Yine seni söylüyorummuş gibi geliyor...

Şarkı inciniyor bir aralık; durduk yerde
Ses tellerimde bilinmez bir hıçkırık
Bir tuhaf oluyorum birden bire ve ben
Nedendir bilmiyorum, ağlıyorum sessizce
Belki çığlık atmak istiyorum ama
Sesim, soluğum, atmak istesem de canım
Çıkmıyor bu zelzeleden; yıkılıyorum...

Peki bir şarkı gibi yaşarken neden
Bilinmezlik içinde çırpınıyor yüreğim
sen yine ağlıyor, ağlıyor ve ağlatıyorsun
Yani beni, yani düşlerimi, yani içimdeki
Sana tutsak olan o tatlı çocuğun gözlerini...

O çocuk ela ela bakıyor sana bebeğim
Senin dudaklarından çıkacak o
Sadece iki kelime için yaşıyor acıları
Ama sen; utanıyorsun söylemeye
Yani sen asla 'Seni Seviyorum'
Demeyeceksin öylemi o çocuğa
Ve hiç sarılıp öpmeyecek
Bir daha gözlerine bakmayacaksın öyle mi? ? ?

Ben de kaybolur gidersem bu çıkmazda
Sen kendine emanet ol bebeğim...
İnsan en çok kendini tanıyamaz aslında
Emanetimi tanımadığın kişiye işte,

Seni sana emanet ettim be gülüm...

2001 - Y.Foça / İZMİR

Rüya Deniz Demir

Canım...

Gel otur şöyle yanıma
Hoşgeldin...
Yine gözlerinin içi gülüyor
Otur anlat çok sevinçlisin
Mutlusun belli...

Kapatayım mı pencereleri
Üşümüştür belki
Tut ellerimi
Üşümüştür ellerin
Yüreğin üşümüştür belki...

Isıtsın ellerim ellerini
Sıcaktır ellerim
Öyle söyler dostlarım
Sana şarkı da söylerim belki
Güzeldir sesim
Gözlerim gibi...

Bir tek sana bakarken gülüyor içi gözlerimin
Bir seni dinlerken titriyor yüreğim
Annemden sonra hiç titremedi belki...
Tut yüreğimi
Al avuçlarına, senin için atıyor
Sana birşey söylemek ister belki...

Dinle onu;
Güzel gözlünün
Gözlerine bakarak dinle madem seviyorsun
Doya doya, bağıra bağıra;
Seni Seviyorum der belki! ! !

Rüya Deniz Demir

Gelecek Misin Gün Gelip

Gelecek misin gün gelip
Bir sabah gittiğin gibi
Ardına bakmayışınla
Ardında muammalar bıraktığın gibi...

Cevap Verir Misin Şirine
Dönecek Misin? ? ?

Rüya Deniz Demir

Gidebilirsin...

Kondurma onuruma bir sözcük
Bir sözcük daha ettirme hainlere
Bir kez daha ağlatma yüreğimi
Bir kez daha uğratma dumuru hayale...

Bir kez daha gitme ne olur
Bir kez daha bitirme
Bir kez daha öldürme beni
Bir kez daha yakma bu gençliği...

Hislere düşürdüğün kalbimi
Haine böldürdüğün sevgimi
Ölümü büründüğüm öykümü
Anlatma hiç kimselere...

Her şey bu kadar yakın işte
Bir haykırış kadar yakın işte
Ölüm kadar yakın işte
Sevda kadar yakın kalbime...

Gidebilirsen gitmelisin
Her şeyi geride bırakmalısın
Ama asla unutmamalısın
İçinde olduğun sevgiyi
Asla bırakmamalısın...

Gidebilirsin tüm kapılar açık
Gidebilirsin kalbim açık
Gidebilirsin yolun açık
Gidebilirsin yoluna güller açık...

Hayırlı yolculuklar...

Rüya Deniz Demir

Giderken...

Giderken bıraktıklarına bak
Bir kuru gözyaşı
Bir yaşlı çınar ağacı
Sorular sorulmaz ki
Sorular bilinmeyenlerdir...

Sorular sorulmazlar
Sorular bilinmeyenlerdir
Bilmediklerini sorarsın
Bildiklerimi sorarsın
Bilmediklerim sorulmaz ki...

Ayrılığı sormazsın bana
Bildiğim bir şey değil ayrılmak
Terk edilmeyi sor bana
Terk edilmeyi bilirim...

Gözlerime sorma gülmeyi
Gülmeyi bilmiyor gözlerim
Ağlamayı sor ve gitmeyi
Gitmeyi ve dönmeyi biliyor ellerim...

Giderken bıraktıklarına say
Öğrenmeye başladığın ağlamayı
Nefretinin bedeline sor şimdi
Bana sormak istediklerini...

Giderken şunu da unutma
Al yanına belki lazım olur
Gittiğin ve bilmediğin uzun yollarda
Öfken yanında kalsın buralarda bırakma...

Rüya Deniz Demir

Gidiyor Herşey...

Son giden gidiyor
El sallıyor giderken
Kime ve neden
Kimse yok ki garda...

Uyuşuk bir yolcu gibi
Serilmiş öylece koltuğa
Gelecek başka biri var mı bakıyor
Tüm koltuklar boş
Hafif bir tren tıkırtısında...

Her şey gidiyor
Ama kimse yok
Ne kalan ne de giden
Her şey gidiyor
Kimse kalmıyor
Kimse gitmiyor...

Bitmiş bir yolculuk sanki
Bir tek o el sallıyor
Bir tek o susuyor
Bir tek o gülümsüyor
Kimse yok...

Bir kuru yaprak kalıyor geride
Bir kuru fısıltı geride; hoşça kal
Bir kuru gülümseme kalıyor
Vefasızca geçen ömürden
Bir şair gidiyor...

Kefenin cebi yok
Cebe giren el de..

Suskun bir tren gidiyor
Tüm koltuklar boş
Ne yolcu
Ne de uğurlayan bir el
Tek bir el sallanıyor
Kime
Neye
Neden? ? ?

Rüya Deniz Demir

Gidiyor...

Gökyüzü gidiyordu
Ellerim de
Yüreğim gidiyordu
Senin götürdüğün yere
Sevgim aşkım yüzüm gözüm gidiyor...

Uzaklaşıyordu sevgi
Aşk uzaklaşıyor
Dilekler azalıyor
Dünya dönüyor ama
Başım gövdeme ağır geliyordu...

Susuyordun
Ve zaman gidiyordu
Susan sendeğildin
Dudakların susuyordu
Ellerin susuyor
Yüreğin gidiyor...

Bıraktığım herşey seni anlatıyordu
Sözlerim susuyor
Genelde gözlerim konuşuyordu
Dillerim anlatmıyordu
Sen susuyor
Sözlerin gidiyordu...

Bıraktığın herşey
Yeni bir şiir oluyor
Sustukların bir kitap
Söylediklerin ay oluyordu
Güneş yine gidiyor...

Yine gidiyorsun
Uzaklar seni anlatıyor
Ama kalbim bu ayrılığı
Hiç anlamıyordu...

Herşey susuyor
Sen gidiyordun...

Rüya Deniz Demir

Gözlerime Bak...

Çok kirildim zaman, çok aldatıldım
Yine de karsıma bir yerden çıkmadın
Çok bekledim seni artık gücüm kalmadı
Çok yanıldım çok acı çektim susarak, duyan olmadı

Dünya dursun varsin
Ölüm olsun ucunda
Zamanla aldatıyor insan
Unutup en sevdiği ilk aski
Zamanla alisıyor insan
Havanın, kalbin, bakışların soğukluğuna

Kalbimi çal,
Al elimden her şeyimi
Yeter ki gözlerimin içine bak
Al gönlümü,
Çık bir yerden yeter ki gözlerime bak

Silme istersen bu yaşları ama
Yeter ki gözlerime bak
Gözlerime bak
Anla seni sevdiğimi
Gözlerime bak
Anla seni sevdiğimi
Yeter ki,
Yeter ki gözlerime bak
Kaçırma gözlerini

Rüya Deniz Demir

Gülmek Sana Çok Yakışıyor...

Hep gözlerinin buğusu ayarında
Hep deliler gibi sevincinde
İslanan her göz kapağında
İşte orada işaretli bir sevda...

Her yanında aynı sözcükler
Dizelere anlam katan kelimeler
Aşkına efkarına gömük hisler
Hislere mahkum yürekler...

İşte hep aynı öykü
İşte hep aynı tutsak kalpler
Ölümüne yenik düşmüş saatler
İşte bende sana kalan sesler...

Hep aynı şarkıyı dinleyeceksin
Saatlerce bıkmadan
Hep tavana bakacaksın
Ellerin titreyecek anlamayacaksın...

Daha az önce ne güzeldi her şey
Gülümsüyordun işte
Birden koptu fırtına
Ayaz oldu hayat birden bire...

Kırk yıllık gemi batıverdi
Koskoca çınara bak hele
Ne derken ne oldu
Ne söylerken kim...

Bak işte ibret arıyorsan
Karşında duruyorum
Karşında susuyorum
Eğlence arıyorsan...

Gül haydi
Gülmek sana çok yakışıyor...

Rüya Deniz Demir

Gülmüyor Artık Yüzün

Gülmüyor artık yüzün
Solgun bir sonbahar havasındasın
Sinmiyor yağmurun
Sessiz bir melodinin...
Aynı yerde esleyen
İncelen notalarında
Ağlayan suskun bir namedesin...

Susuyorum
Sinmiyor artık içime rakı sofrası
Kokusu bir hoş geliyor artık
Ne seni hatırlatıyor bahar ışıltısı
Ne de içimden şarkı dinlemek
Gelmiyor artık...

Gülmüyor artık yüzün
Güneşin solmuş
İşitmiyor içimi bulutların ardından
Fısıldamıyor rüzgarın kulaklarıma
Senin o aşk fısıltılarını...

Gitmiyor artık kara bulutların
Gökyüzümü boydan boya
Maviden maviye
Griye boyayan
Ölüme susatan griliklerin
Boğuyor da gitmiyor içimden...

Gülmüyor artık yüzün
Hırçın bakıyor
Öfkeyle
Kinle bakıyor içimi yaran bakışların
Sessizim, Suskunum sensiz...

Adım Rûya yağmurda doğdum
Ama sende yaşadım ben
Senindim
Sen bırakıp gideli
Soğuk sokak köşelerine sindim...
Sessizim...

Rüya Deniz Demir

Her Şeyi Sana Adasam? ? ?

Her şey gökyüzüne döner sevgilim
Yüzüm gözüm sevgi içinde
Her sabah yeni bir haykırıyla
Her uyanışında yeniden sen
Yeniden biz olmakla başlıyorum hayata...

Her şey gökyüzüne döner bir gün
Bir gün anlayışla karşılayıp
O akşamın seherinde seni
Bu şehirden uğurlamak gerekirse
Sırf seni sevdiğim için göze alırım
Sensizliğin her bir rengini
Bittiği yerde başlar yeni bir aşk
Tıpkı seni sevdiğim gibi sana dair...

Her şey gökyüzüne döner bebeğim
Bildiklerimiz kül olur
Yazdıklarımız yanar birden
Birden alev alır her şey
Her şey sana dair sevgilim
Yeniden seni sevmekle başlarım hayata...

Her şey gökyüzüne döner sevgilim
Bittiği yerde başladığında bu aşk
Her yeni başlangıcın tövbesinde
Her sana aşkımın gölgesinde
Dualarımın eşliğinde yine sana
Her yeminde yeni bir haykırıyla
Yine seni sevmeye başlarım...

Her şey gökyüzünde başlar sevgilim
Yağmurun toprağa hasretliği
Çöllerin ateşle sevişmişliği
Biten aşkların kirlenmişliği
Ve kavuşmak için akması suların yeryüzüne
Her şey onda başlar bilirsin...

Her şey gökyüzünde başlar birtanem
Bittiğinde yağmurun yağışı
Güneşin doğması sanki batmamışçasına
Yeni bir güne yeminlerin eşliğinde
Eşliğinde yeni bir günün
Senin seherinde doğması
Her şey diyorum birtanem...

Her şey gökyüzünde biter bilirsin
Bittiği yerde yeni bir hayatın başlaması gibi
Yeni bir sevdaya açılan yol gibi
Ama benim sevdam sanadır
Sanadır ellerimin titremesi
Ellerinde batan güneşin
Bedenimden aldığı canı sana getirmesi

Her Şeyi diyorum sana adasam? ? ?

Her Şey gökyüzünde başlar biter
Gökyüzüm desem sana
Doyamadan bakmaya
Doyamadan seyri aleminin
Her bir renginde solusam diyorum hayatı
Ben diyorum
Sana diyorum
Adasam her Şeyimi? ? ?

Evet her Şey sende başlar gökyüzüm
Ve sende biter bilmelisin
Şimdi avuçlarımı açtım göklere
Yağmurunu bekliyorum
Dilenmeden ve direnmeden
Bu yağmuru diyorum
İçime diyorum
Sindirsem? ? ?
Her Şeyi diyorum
Sana adasam? ? ?

Rüya Deniz Demir

Hüzün Karası Gözlerin

Hüzün karasına büründü gözlerin
Sözlerin acıtmamıştı hiç bir an
Ama bu terkedilişin sebebi
Umutsuz ayrılık hikayesi...

Elaydı fikrimce gözlerin
Üzüldüğüm zamanlarda değişiyordu
Hüzün karası oluyordu gözlerin
Gözlerin...
Şimdi ne renk bebeğim...

Sarım sarım sarmalanmıştı gözlerine
Gülmeyi öğrenememiş gözlerim
Senin gözlerin elayken
Ela tatlısı oluyorduk ikimiz
Biz oluyorduk hep
Her zaman ela oluyordu gözlerimiz...

Şimdi hüzün karası gözlerin
Anımsanmasız bir ayrılık hikayesi
Zavallı
Kayıp bir Nisan
Gözlerimde hüzün karası şimdi...

Hüzün karası mı gözlerin
Ağlamaklı baharlaraz mı soyundular
Kırık içimde bir şeyler
Sırf öyle diye
Hüzün karası diye gözlerin
Gözlerin gözlerimden kaçıyor...

Uçuşmasız bir rüzgardayım
Kayıp bir kentin mezar taşları
Sessiz sadakatsiz
Ayrılığı yazıyor
Ne çok ölü yatıyor aşk yüzünden
Gözlerin bu gece hüzün karasına çalıyor
Gözlerim hüzün karası bakıyor
Kaçamak bakışlarda gözlerine...

Ama sözler hiç bir ayrılığı yazamıyor...
Ama gözler hep bir neden arıyor ağlamak için...

Hüzün karası ne de olsa...

Rüya Deniz Demir

Kapı...

Bir sabah
Gökyüzünü ayaklarının altına serilmiş
Yıldızlar kucağına serpilmiş
Sevgilerden bir demet kapına gönderilmiş
Bir kucak dolusu aşk kalbine hoş gelmiş
Ve yitirdiğin tebessüm yeniden gözlerine yerleşmiş
Her şey sana en sevda haliyle dönmüş bulacaksın...

Kapını açacaksın
Bir çocuk yüzünde tebessüm
Kalbi tertemiz ayacıkları çıplak
Üstü başı yırtık kir pas içinde
Bir bayram sabahı
Gözlerini dikip gözlerine
Kutlayacak mutluluğunu...

Neler yitirmişim diyeceksin
Her şeyden sonra bu çocuk
Sana yeniden sevmeyi öğretecek
Yeniden hayata bağlanmayı
Yeniden nefes almayı
Yeniden yağmura soyunmayı
Yeniden vurulmayı
Bitmeyen aşk hikayelerine...

Sevgiyle kucaklayacaksın
Sevgini sunacaksın
Sonra diyeceksin gel içeri
Bir ayakkabının eşliğinde
Bir gömlek sıcaklığında
Bir çorap kadar sıkıca
Bir atkı kadar sevgiyle
Bir öpücük kadar derinden
Bir ömür boyu o çocuğun
Aklında kalacaksın...

Her şeyden sonra bir ölüm
Yıllar sonra o çocuğun
Gözlerinde anlamsızlaşacak
Sayısız dualarla seni
O da son yolculuğuna uğurlayacak
Bitmeyen sevgilerle
Her bayram mezarını sulayacak
Ve tüm çabası sana
Yıldızlara kavuşmaya çalışmak olacak...

O yüzden sevgilim,
Kapını her zaman açık tut
Yağmurla ıslanmaya
Şiirlerle dolmaya
Güllerle taşmaya
Ve en önemlisi

Sevmeye sevgilim
Sevmeye...

Rüya Deniz Demir

Kaptan...

Dün sokaklarda gezdim
Başım dik yüzüm ilerde
Alnım açık delikanlıca
Sözüm bir sana dair...

Gidenlere sor
En iyi onlar bilir seni
Ben anlattım onlara
Dedim sen teksin kaptan...

İki nefeslik dünyanın
İki gözyaşı kadar değeri
İki gramlık gözyaşının
Bir ömür efkarı varmış...

Sor onlara kaptan
Ben anlattım
Gelene gidene söyledim
Etme dedim dünya malına
İki gram altına minnet...

Dinlemediler kaptan
Anlamadılar ölümü
Gelecek dedim
Alacak canı Azrail...

Bildiremedim kaptan
Belletemedim sözümü
Koca gözleri görmedi
Dağlar gibi ölümü...

Rüya Deniz Demir

Kimse Yok Mu? ? ?

Kimse yok mu
Sesimi duyacak bir Allah'ın kulu
Bir şahıs yok mu ki su getirsin
Susadım ölümüne bu gece
Kalakaldım sustuğum yerde...

Kimse yok mu
Derdimi anlayacak
Yare bir selam yetirecek
Bir parça ekmek verecek
Hiç kimse yok mu Allah aşkına...

Kimse yok mu
Umut adına bir söz edecek
Bir şiir okuyup
Yaralarımın sızısını dindirecek
Belki ölüme bir gram çare verecek...

Kimse yok mu
Şu sigaraya bi ateş verin
Sonra gideceğim zaten
Kimseler bulamaz beni
İstedğiniz kadar susabilirsiniz...

Rüya Deniz Demir

Kusura Bakma...

Kusura bakma seni bunca sevdiğim için
Seni yarın gibi seviyorum bilirsin
Kusura bakma el bebek gül bebek
Yüreğimi sana verdiğim için sevdam için...

Bilme en iyisi sen yine de
Seni ne kadar sevdiğimi
Zaten ben de bilmiyorum
Seni ne kadar sevdiğimi...

Kusura bakma seni bunca sevdiğim için
Okyanusları da aştım sonunda
Gökyüzünün mavisinden
Bahçelerin yeşiline seni sevdiğim için...

Bilme en iyisi sevgilim
Senden yana ne de acizim
Acizliğimi görüp
Daha da nefret etme sevgimden...

Kusura bakma seni bunca sevdiğim için
Seni özgürlük gibi sevdim
Vatanımdan ayrı kalmak koymadı
Bir sensizlik koyuyor ya kusura bakma...

Bilme en iyisi ne ızdıraplarla
Ne dolaplarla sabah ettiğimi
Ne kayıplar verdiğimi bilme geceleri
Daha da soğuma benden...

Kusura bakma seni bunca sevdiğim için
Toprak kokusu gibi sevdim seni geceleri
Geceleri yağmur gibi ısıtırken içimi bu sevgi
Seni düşündüğüm için kusura bakma...

Bilme be sevgilim
Bu vatan toprağı kadar
Seni bunca içime sindirdiğimi
Daha da; çekip gitme bari...

Rüya Deniz Demir

Kusursuz Rüzgar

Rüzgarın kusursuzluğuyla seveceksin
Seveceksen rüzgarı
Bu yüzdendir çabalarım
Seni kusursuz sevebilmek için...

Rüzgarın gücüyle sarılacaksın
Sarılacaksan rüzgara
Bu yüzdendir güçlenmeye çalışmam
Sana sıkı sıkı sarılabilmek için...

Rüzgarın güzelliğiyle eseceksin
Eseceksen rüzgarın kalbine
Bu yüzdendir ayna karşında saatlerim
Kalbine en güzelliğimle dolabilmek için...

Rüzgarın kıymetiyle değerlendirileceksin
Paşa biçileceksen aşka
Bu yüzdendir zengin olma çabam gönülce
Kıymetine layık olabilmek için...

Rüya Deniz Demir

Meleklerle Geleceğim

Sana meleklerle geleceğim sevgilim
Gecenin bir yarısı,
Uyandırmaya kıyamayacağız
Sarılıp tatlı gözlerine
Yanıbaşında uyuyakalacağız...

Sana melekleri getireceğim
Bir sabah seheri
Takacağım peşime
Dünyalar tatlısı
Sevdiğin melekleri
Uzaktan geldik
Yorgun düşeceğiz...
Yanıbaşında
Uyuyakalacağız Gülbebeğim...

Belki de birlikte dalacağız,
Sevginin ıssız sahilinde
İçine güneş batmış
O tuzlu denizlere
Ve seninle en güzel yıldızları
O akşam
Meleklerin harp sesleriyle sayacağız...

Gülbebeğim,
Sana meleklerle geleceğim
Sessiz bir sabah olacak önce
Sonra bayram,
Sonra şenlik,
Sonra sevda dolacak gökyüzü
Sessizliğini unutup
Belki mutluluktan ağlmaya başlayacak...
Biz buna;
'Yaz yağmuru' diyeceğiz...

Ve Unutma ki Gülbebeğim
Melekler ve Ben Seni Hep Seveceğiz...

Kocaman Sevgilerle Rüya'n

Rüya Deniz Demir

Onuruna Layık Olmak...

Onuruna layık olmak
Layık olmak sevgine
Layık olmak bilinen her şeye
Sevdiğin her şeye layık olmak...

İçimden taşıyor sevgin
Gittiğin her yola
Bastığın toprağa
Söylediğin şarkıya belki
Belki ettiğin sözlere hayran...

Bildiğim her şeye yakınmak
Tuttuğum dalları koparmak geliyor
İçimden her şeye sövmek
Dualara yakınmak
Sana haykırmak...

İçimden sana yalvarmak
Yüreğimden sana sığınmak
Dilimden sana okumak geliyor
Bildiğim her şiiri
Bilmediğim her cümleyi...

Yine de bilmemek geliyor içimden
Ölüm adına bir şeyi
Ölüm adına yazmamak bir daha
Bir daha hiç olmamak...

Rüya Deniz Demir

Ölüm Sahnesi

Kırılmış bir öfke kadar saydam
Delirmiş bir yağmur kadar kara
Dokunulmuş bir göz kadar ıslak
Eritilmiş bir yürek kadar sahte...

Dilencinin ağzından çıkan sözler
Bir bilinmezın son haritası gibi
Karmaşık duygularla iliştilmiş
Saçmalanmış bir dua kadar yalan...

Her şey seni benden alıp götürdüğünde
İçimde kopan fırtına kadar gerçek sevgimse
Oysa her şey bittiği yerden bir adım ötede
Gözlerime dökülmüş bir damla kurşun gibi...

Her şey seni andırır gece yarısı
Gidenler bilmezler ama
Yine de sen varsın içimde
Gitmenin gidebilmenin eşliğinde...

Susar her şeyi o dilenci kadın
Susar elinden geldiğince çabasıyla
Susar boş bakışlarının buğusunda
Her şey gider o kalır geride
Boynu bükük yağmur misali...

Her şey biter bir gün
Bir gün ben de giderim
Bu aşk da biter
O zaman anlayacak mısın sanki...

Sanki anlayacakmış gibi bakarsın
Dinleyecekmiş gibisindir can kulağıyla
Canatarmışçasına bu deli sevdaya
Her kılığa girermişsin sanki...

Sanki deliliğin eşliğindesin sende
Benim gibi ıslatılmış gözlerle
Benim gibi yüreğin acırken
Sanki gelecek misin peşimden...

Bitti artık oyun haydi
Haydi perde kapandı artık
Sen de çek git evine
Buradan sonrası benim sahnem...

Bu benim ölüme davetiyem
Sizlere yer yok artık bu sahnede
Perde kapandı artık
Çekin gidin evinize...

Rüya Deniz Demir

Rüya...

Her şey bir yalanla biter günün birinde
Yüzüne bakacak cesareti bulamazsın
Ne dağların ne de kuşların denizlerin
Susan yalnız bir zaman dilimidir
Diller susmayı öğrenememiş
Sözler bitmek tükenmek bilememiş
Her şey her zaman her yer değişmiş...

Zaman değişmeyi değil de alışmayı
Hayat sevmeyi değil de özlemeyi
Her şey susmayı değil de
Gevezeliği öğretirmiş insana...

Bildiğim her şey bir masal belki
Ve biraz sonra hepsi susacak
Susacak çiçekler ve böcekler
Bildiklerim unutulacak
Tüm dostlar ayrılacak az sonra
Bir sigara daha yakıp
İnadına ulan inadına inadına...

Sustuklarım karşıma çıkacak
Söylemediklerim o konuşmada
Her şey birer yalan olacak
Bir gün rüzgar esecek
Kulaklarımda o sözler yankılanacak
Sustuğum ve söylemediğim her şey...

O zaman utanacak kalbim her şeyden
Mutlu olmayı bilemez asla kalbim
Her şey bir yangın işte
Sustuklarım dile gelecek
O zaman anlayacağım
Seni çok sevdiğim bir masalı
Bu masal da susacak
Perdeler kapandığında ben de gideceğim...

Rüya Deniz Demir

Sahte Gülüclere Elveda

Umut suları kararalı çok oldu
Denizlere de vurdu akşam saatleri
Sadece gözyaşıydı gözümü acıtan
Ağlarken;
Hiç bir şey düşünmüyordum...
Fakat çaresizce ağlıyordum...

Umut suları karardı fakat
Ben sahte gülüclere veda ettim...
Sahte aşklara
Ben artık gülüyorum...

Son sigaramı yaktım az önce
Son kez gömdüm acılarımı içime...
Artık ne ağlamak var
Ne de bir damla gözyaşı...
Sessizliği yargılamak bana kalmadı
İstedığınız kadar susun dostlarım
Hatta doya doya ağlayın...
Unutmayın ki insan
Ağladıkça büyüyor...

Ciğerime çektiğim son acı bu
Son sigaram...
Artık sigarayı da bırakıyorum...
Selam olsun yoldaşlara...
Artık ölümüne kadar,
Artık allahına kadar
Artık cehenneme kadar
Şiir yazıyorum...

Varsa itirazı olan buyursun mail atmaya...

Rüya Deniz Demir

Sana Meleğim

Benim kadar içten ağlardı
Ağlasaydı bu gece bulutlar,
En az ama en az
Benim varlığım kadar ağlardı...
Ve yıkılsaydı bu gece dünya,
En fazla,
Yokluğum kadar yıkılırdı senin için

Oysa ben, öyle sessiz
Varlığıyla yokluğu
Sevgisi kadar olan varolan
Ağladıkça duvarları
Öfkesiyle, acısıyla kanatan...
Ben yağmurlar kadar ağlayan,
Ağlasaydım bu gece
Geceyi yıkarcasına ağlardım...
Sessizlikten hiç iz bırakmadan
Tertemiz ve pak...

Yıkılsaydım bu gece,
Bir karıncanın varlığı kadar
Yanımda yokmuşluğun kadar
En az yıldızlar düşmüşçesine...

Bilseydim ki bu gece,
Sensizliğin en fazla yaktığı iklim,
Senin kara sularındır...
Ve denizin köpük köpük
Yalnızlığı şarabı andıran tadıyla
Sessizliği tüm feryadıyla
Vursaydım sahillerine bu gece
Seni en az
Bir güvercinin kış telaşı kadar
Seni en az dünya kadar
Seni en az kayan bir
Yıldız kadar severdim...

VE bilseydim ki bu gece,
Sana doyamadan öleceğimi,
Sana hergün
Sana her saniye
Sana geçen her an
Daha fazla
Daha sevdayla
Daha da aşkla
Tüm kalbimle sarılırdım Gülbebeğim...

2001/Ankara

Rüya Deniz Demir

Sana Yazdığım

Son bir şarkı sözü
Son bir mektup
Ve gözlerime düşen
Acılı son gözyaşı
Rüyalarımı da unuttum
Ve sana yazdığım
Bu son şiirimdi

Oysa ne sevmişim ki seni
Öylesine ağladım dün gece
Çılgıncasına yazdım yine
Son kez son satırı
Son dizeyi
Son şarkımı söyledim...

Gitmek kolay geliyordu
Son nisan yağmuru düştü işte
Ama bu kez içime
Gözlerime
İliklerime kadar yağdı
Son kez son kez
Adını dilime,
Son kez yazdığım...

Sana yazdığım
Acımı içime sığdırıp
Sessizce ağladığım
Saçlarına dudaklarımı
Ellerine ellerimi
Kırpıklarına şarkılarımı
Sana yazdığım
Son kez
Son nakaratımdı...

Sana yazdığım son kez ağlamamdı
Son yağmurum
Son nisanım
Son şarkım
Sana yazdığım...

Sana yazdığım bu son şiir
Sana elveda değil
Sana sitem değil
Seni hiç terketmedim
Ama bu kötü vuruldum
Kötü yandım
Sana yazdığım
Son vurulmamdı...

Son kez ağladım
Son kez yazdım
Son kez vuruldum ki

Ta cięerimden
Senin son dumanınla
Ne elveda ne sitem
Sana yazdığım
Saçlarına dudaklarımı
Ellerine ellerimi
Kirpiklerine şarkılarımı
Ama gözlerini hiç öpmedim ki...

Sana yazdığım
'Seni Seviyorum İçimi Kanatırcasına'

Rüya Deniz Demir

Sen Bilmelisin...

Yokluk varlık arası saatlerde
Sana yakınlığım kadar saadette
Bir yaklaşıp bir uzaklaşmam dileklerime
Bir sana yalvarışım bir seni dileyişim
Ve sensizliğimdeki yakarışım
Seni ebediyet kadar derinden seviyorum
Tanrısal düşün kadar içten özlüyorum...

Varlığının varlığıma verdiği yaşamı
Ellerinin ellerime verdiği sıcaklıkla
Yüreğinin yüreğime verdiği açığı
Sevginin sevgime kattığı değeri
Seni diyorum seni seviyorum...

Bilinen ve bilinmeyen tüm gerçekler
Seni bana yaklaştıran tüm yıldızlar
Ve üstüne yemin ettiğim arkadaşlar
Herkes ama bilen bilmeyen
Herkes diyorum seni biliyor...

Bildiklerim arasından seçtiklerim
Bilmediklerim arasından öğrendiklerim
Sevdiklerim arasında tek sevdiğim
Yüreğimin dolusu adını taşıdım sen
Sen bil yeter dünya kalsın bi yanda
Sen bil yeter sevdiğim
Adın ben de ne anlam taşıyor
Dünya zaten biliyor...

Gördüklerim göremediklerime
Göremediklerim duyduklarıma
Bilmediklerim söylediklerime
Aşkım sana uğrar yol üstlerinde
Bir sen kalırsın dudaklarım da
Bir de dua senin adına
Sensiz olmaz biliyorsun
Sensiz olmaz bildiğim kadar...

Sunduklarımın arasından seçtiğim
Bildiklerim arasından geçtiğim
Bazen öylece kaldığım
Bazen gidemediğim
Bazen dönemediğim sen
Sen bilmelisin sevgilim
Ben bilmesem de o an
Yine sen bilmelisin tutkumu
Yalnız sen bilmelisin sen
Dünya hazinesinin içinden bir seni seçtiğim...

Rüya Deniz Demir

Senden Bana Kalan

Sen bana kalan en güzel aşk bilmecesi
Sen bana kalan en tatlı gece
Sen, sen bana kalan gözyaşlarım...

Sen benim tek çarem
Sen tek çıkar yolumsun
Sana değer vermemdi
Beni en çok mutlu eden...

Senden bana kalan
Bir gün acı olsa da
Senden bana kalan mutluluk
Ömrümün sonuna kadar
Gözyaşlarımda saklı olacak...

Senden bana kalan;
Bu gece belki ağlamak olacak
Bu gece belki içim içime sığmayacak
Belki çocuklar gibi ağlayacağım...
Ama bil ki senden bana kalan;
Bir kırık gitar teli de olsa
Demir parmaklıklara da düşsem
Bu gece bil ki senden bana kalan
Dünyanın en mutlu 'ben' i olacak...

Senden Bana Kalan
Dünyanın En Büyük Sevgisi Olacak

Rüya Deniz Demir

Seni Düşünüyorum...

Islanmalı gözlerim
Duyduğumda hasretini
Sonra oturup bir şiir yazmalıyım
Adının anlamını anlatan
Hıçkırma hıçkırma ağlamaklı
Göz yaşlarım kağıda dokunmalı...

Sonra kalbim burkulmalı
Özlemeliyim seni bir aralık
Bir aralık yine sızıvermelisin kalbime
Sonra yine ağlamalı gözlerim
Sonra yine ellerini aramalı ellerim

Yarım kalan bir sevdayı
Yeniden avutmalı sözlerim
Kavrulmalı dudaklarım
Konuştuklarıma kırılmalı
Kalbimi avutmalı düşündüklerim
Hep seni hep seni anlamlı kalbim.

Yalan bi dünyadan düşmeli
Sana tutunmalı kalbim
Hep seni yalnız seni anmalı
Yalnız seni anlamalı
Yalnız seni bilmeli
Tüm adresleri şaşırıp aklım...

Sana gelmeli yine bir bahar sabahı
Kadehlerde son bulmalı akşamlarım
Sende doğmalı yine sabahım
Hep seni yalnız seni bilmeli rüyalarım
Seni sevmeli yine
Yine senin olmalı kalbim...

Bırakma ellerimi üşüyor sensiz...
Belki de hiç tutmamalı ellerin ellerimi...
Ama yine de oturup bir mektup yazmalısın
Sen de beni anmalısın
Hep beni yalnızca beni bilmelisin
Unutmalı tüm adresleri
Yalnızca beni hatırlamalısın
Belki de hiç düşünmemelisin...

Rüya Deniz Demir

Seni Ömür Boyu Seviyorum

Mevsim mevsim bölüp
Bölük pörçük bir
İklim karmaşası yaratmak?
Ve hercai bir çiçeği
En canalıcı güzelliğinde
Koparıp çöllere atmak
İşte böyle hırçın
Böyle delicesine yazmak?

Yazmaya gelince yazarım ama
Asla bölmem sevdamı
Akıl almaz iklim karmaşalarına
Seni ise asla
Ama asla mevsimlere
Günlere, aylara bölemem
Çünkü;
Seni Ömür Boyu Seviyorum
Biricik Gülbebeğim...

Rüya Deniz Demir

Son Yangın...

Ellerin yok
Sözlerin yok
Sesin yok
Gözlerin...

Yüreğimde susak bir sevda çörelendi
Ekşimsi tadıyla yakıyor kalbimi
Öyle bir suskunluk olamaz Allah'ım
İçinde deli gibi bir kor yanıverdi...

İçimde sıcak bir ölüm doğuverdi
Ölümüne sevdaların deliliği
Saçma soruların densizliği
Bir de ölüm tutkusu kalbime deęiverdi...

Dağlayan sözlerin değil kor olsaydı
Böyle yanmazdı inan kalbim
Gözlerime değer bir avuç ateş olaydı
Böyle savaşmazdı çocukça yüreğim...

Şimdi son sözlerinle de vuruyorsun
Yakıyorsun delicesine ömrümü
Şustuğum her şeyi bağırtıyorsun
Öyle bitirmiş bütün aşklar
Susulanlar konuşulmuş
Bu aşkların son mahkemesinde...

Bizimki de öyle işte
Sustuk susuştuk
En sonunda öyle bir konuştuk ki
İkimiz de candan tutuştuk...

Rüya Deniz Demir

Son...

Son darbesiydi hayatımın öyle çekip gidişin
Suskunca vurduğun o kahır bağıma
Canımı sessizce çekip alışındaki hıçkırık
Ağlarken döktüğün o son damla
Bir haçer misali sapladığın damarlarıma
Yazdığın o son mektup son satır;
Hoşça kal...

Son belirtisiydi sevgisizliğin terk edişin
İnsafsız bir katil gibi kollarımdan tutup
Bir yandan diğer bir yana öyle çekişin
Vefasızca terk edişindeki donukluğun
Bırakıp giderkenki o son sözün;
Hiç olmadım de...

Son hamlesiydi bu oyunun elini çekişin
Beni bir mendil gibi bir kenara atışın
Susuşun ve susuşundaki eşitsizliğin
Sanki bir kez daha nefret edercesine
Binlerce kere beni lanetlercesine
Yüzüme haykırdığın o cümle;
Bırak peşimi...

Son telafisiydi ama geriye dönüşün
Bir anlık şaka yaptığını hissedişim
Gözlerime dolu dolu bakışın
Hatta ne dediğini anlamadığım haykırışın
Önce gözlerimin ta bebeklerine bakışın
Sonra bir tokat daha atarken bağırışın;
Senden nefret ediyorum...

Son sahnesiydi işte o an ömrümün
Yaşadığımı sandığım bu aptal yaşantının
Her şeyi söküp almış salak bir dünyanın
Elleri bağlanmış ve bir köpek gibi
Salya sümük ağlatılmış bu bedenin
Son nefesiyle işte o son sözün;
Kahrol...

Rüya Deniz Demir

Sus Rüzgar

Sus rüzgar
Bağırıp durma deliler gibi
Sevgiyse sevgi
Aşksa aşk derdin
Benim başımda da var
Seninkinden büyük
Seninkinden coşkun...

Sus rüzgar dellenip durma tepemde
Uzaklara gitmekse derdin
Çek git!
Beni çekmeye çalışma davana
Bir sevdiğim
Ve büyük bir aşkım var benim
Yaşayacak dizelerim...

Sus rüzgar sus artık
Durma git
Bildiğin gördüğün
Düşündüğün yere git
Bekleyenlerine kucak aç bana değil
Ama beni almaksa derdin
Bir elli sene daha buradayım
Şimdi çek git...

Uzak bana ihtimaller
İhtimallere değil aşka aşığım
Sen ihtimallerde solan bir çiçeksen
Ben dağların gülümseyen kardeleni
Güle konan yegane bülbül...

Sus rüzgar
Git şimdi
Benim bir aşkım
Ve doğacak meyvelerim var
Ne sana dost
Ne başkasına yoldaş olamam
Benim bir sevdiğim
Ve ona verdiğim değer var...

Rüya Deniz Demir

Susuyormuşsun Gibi

Susuyormuşsun gibi...
Hem de en sevdiğim notada...
Yapma böyle...
Susma...

Susma ki doyasıya konuşsun gözlerim
Gözlerine bakarken yaşasın yaşamamış ömrüm
Sözlerine aldanırken kansın yedi renge gülüm
Susma ki düşmesin dünyaya gardım...

Susma ki yıldızlar konuşsun gözlerinde
Sözlerine yansırken elası göğün
Gözlerine ışısın ay ışığın
Susma ki ölüler can bulsun kalbinde...

Susma ki inansın bir kez daha sevgine kalbim
Sözlerine değil de sanki gözlerine
Gözlerine değil de içine sızsın sevgine
Susma ki insanlara düşman olmasın düşlerim...

Rüya Deniz Demir

Şiirleri Yakmasalar...

Birileri yakıyor bu şiirleri
İçin için yanıyor acırcasına
Gözleri titriyor alev alev
Rüyalarım giriyor, görüyorum...

Birileri yağmalıyor bu şiirleri
Talan ediyor hiç bir kere hiç
Hiç bir kere yazık demeden
Utanmadan bitiriyor, ağlıyorum...

Birileri ağlatıyor şiirleri
Birileri kahrediyor sanki
Ölümsüyor onlar da zamanı
Susuyor şiirler, konuşuyorum...

Zaten dinlemiyorlar şiirleri
Şiir kadar olamıyor birileri
Birileri aşıyor galiba kendini
Asıyorlar şiirleri, süzülüyorum...

Uzaklaştırıyorlar şiirleri
Hayatın içinden itekliyorlar
Hiç bir kere utanmıyorlar
Kırıyorlar şiirleri, üzülüyorum...

Savaştırıyorlar bu şiirleri
Bir kaç kuruş uğruna geceleri
Sahnelere alay ediyorlar
Yakıyorlar şiirleri, sınıyorum...

Götürüyorlar bu şiirleri
Cehennemden bile uzaklara
Ağlatıyorlar zamanlı zamansız
Çok içerliyorum, susamıyorum...

Rüya Deniz Demir

Utanmam

Utanmam ki tutarken ellerini
Sana yazdığım şiirler kadar sıcak
Yazdığım mektuplar kadar dürüst
Utanmam ki öperken gözlerini...

Utanmam bu akşam ağlamaktan
Sana döktüğüm yaşlar kadar ılık
Yazdığım şarkım kadar içten
Utanmam ki söylerken şarkılarımı...

Ne şarkılar dinledim de
Vurulmadım öyle bam teline
Ne aşklar gördüm de
Yıkılmadım öyle gidişlerine
Ama utanmam bu kez yıkılmaktan...

Gülbebeğim derken
Gözlerini öperken
Saçlarını okşarken
Çocuklar gibi dizlerinde uyulamaktan
Seni sevmekten utanmam ki...

Utanmadım ki senden
Senden korkmadım ki
Tek korkum yitirmektir seni hep
Ama utanmam bu kez öpmekten dudaklarını...

Utanmadan,
Rengim atmadan
Ellerini tutup
Öyle sıcacık öpmekten
Sana sarılmaktan yine utanmadan
Sana öylece kalakalacağım bu kez...

Seni son gördüğümde hüzünlü gittin
Ben ağlamadım
Utandım ağlamaktan belki
Ama bu kez 'Utanmadan'
UTANMADAN doyasıya ağlarım
Ağlatma Gülbebeğim...

Beni Ağlatmaktan Utanmasan Bile
'Ağlatma Gülbebeğim'

Rüya Deniz Demir

Yağmur Perisi

Gözlerin ne zaman ıslandı
Ne zaman yağmur yağdı
Yollar mı bu kadar uzaktı
Yoksa sen mi yağmur perisi

Yağmur yağsa geriye döner misin
Yağmur yağsa yeniden sever misin
Gitme kal yağmur perisi
Gitme kal yağmur perisi

Sözlerin ne zaman hüzünleştii
Ne zaman gökler inledi
Sözler mi bu kadar serindi
Yoksa sen mi yağmur perisi

Yağmur yağsa geriye döner misin
Yağmur yağsa yeniden sever misin
Gitme kal yağmur perisi
Gitme kal yağmur perisi

Rüya Deniz Demir

Yağmurun Koynunda

Yağmurun koynuna uzanıp
Yıldızları saymaktı
Bu gece yaptığım, yapacağım
Altı üstü ağlamaktı...

Unutmadım dün gece
Ne seni ne de sevdalı başımı
Dün gece yağmurun koynuna uzanıp
Sessizce ağladım
Ama mutsuz değildim...
Seni seviyordum...

Rüya Deniz Demir

Yazacaktım Ben Sana

Yazacaktım ben sana
Ama dinlemedin
Öylece boynu bükük
Yaralı bıraktın beni
Kaldırımların ortasına...

Öfkenden yıkıldım
Soldum sarardım
Kahroldum önce
Titredim biraz da
Belki yalnızlıktan
Belki eskiden kalma hisle...

Yaralandım biliyorsun
Sen gidiyordun öylesine
Nereye neden yazmamıştın
Sadece gidiyordun
Belki sıkılmıştın
Belki kırılmış
Ama ben sana yazacaktım...

Yazacaktım seni sevdiğimi
Kırdığım zamanların nedenini
Seni senin için kırdığımı
Sana hissettiğim değeri
Ben sana yazacaktım...

Hemen gidiverdin öylece
Hiç dinlemeden
Yazdıkların duruyor hala cebimde
Koskocaman bir deste
Ben de sana yazacaktım
Ama okumamıştım henüz
Son yazdığın kağıdı
Hala okuyamadım
Ama yine de yazacaktım...

Solgundu yüzün
Kızgın gibiydin
Kırılmış bi yerinden
Yaralanmış gibiydin
Cesaret edemedim okumaya
Ama okumasam da
Ben sana yazacaktım...

Demek ki ayrılığı yazmışsın
Gidecekmişsin bir şey demeden
Ama ben sana yazacaktım
Gitme diyecektim
Bırakma ellerimi
Ben sana yazacaktım
SENİ SEVİYORUM

Ben sana bunu yazacaktım
Gitmeseydin
Ben Sana Yazacaktım Gülüm...

Rüya Deniz Demir

Yok Adamım...

Yok adamım yalnızlık değil
Öyle olsa çoktan geçerdi
Bilinmedik bir hastalık bu
Yalancı bir bahar gibi
Gelip geçici ömrümde...

Bir gün ben de çekip gideceğim
Bilinmedik bir an gibi
Belki bir hıçkırık gibi
Belki solarak giderim
Belki yan yatan bir gemi gibi...

Yok be adamım anlamsızlık değil
Anlamsızlık olsa biterdi
Bitmek bilmeyen bu hayat kavgası
Kim bilir nerede son bulacak
Anlamsızlık deme buna
Gel biz buna bilinmezlik diyelim...

Belki çare bulurlar bir gün yarama
Sevip inandığımız dostlardan
Belki bir medet alırsın diyorum
Sen buna ölüm deme
Geri gelirim gün gelince
Ağlama, gitmek dönmemek değil...

Yok adamım ağlama sakın
Delikanlıyı bozar belki gözyaşları
Belki gözyaşları çare bulur ama
Sen yine de ağlama
Gözlerinden yaş,
Gönlünden telaş
Yıldızlar kadar uzak olsun...

Sağol be adamım...

Rüya Deniz Demir

Yolcu...

Kalkıp gidiyorsun arkadař
Bir sözün yok hayata
Her şeye direnmiřsin de
Sen de benim gibi
Bu yolun sonunda tükenmiřsin...

Tam bitecek derken
Yetiřecekken sevgiliye
Tam işte orada diyecekken
Sevinecekken çocuk gibi
Sen de düřmüřsün; benim gibi...

Ne kadar zaman geçecek
Ne acılar tükenecek kimbilir
Ve her kaldırım taşına
Adını yazacaksın daha
Sürünürken bu yolda...

Bitmek yakıřmaz bize
Tükenmek ayıp değil mi
Aman diyeyim bırakma
Bu amansız mücadeleyi...

Bizler tükenmeyişimizle
Vazgeçmeyişimizle kaldık ayakta
Bırakmadık yolları
Tüketmedik asla ve asla
Bu gözü kör umudu...

Haydi dostum kalk şimdi
Sen de giyin kefenini
Yeni bir yol bekler bizi
Ölüler ülkesinde bir muamma
Gidelim Azrail kardeř
Melekler bekliyor bizi...

Rüya Deniz Demir